

Arrest

nr. 156 077 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DE FEYTER loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiitische moslima van Arabische origine te zijn afkomstig uit Kerbala, Zuid-Irak. U bent in februari 2014 gehuwd met (M.A.S.), een Irakees die reeds meerdere jaren in het Verenigd Koninkrijk woonachtig is. Uzelf zou na uw huwelijk in Irak zijn blijven wonen in het huis van uw oudste broer Ahmed in Hay Ramadan.

Ahmed zou al enkele jaren aan de slag zijn bij 'Waqf Shiai', een instantie die verantwoordelijk is voor de beveiliging van de sjiitische eigendommen. Omwille van het werk van uw broer, zou uw familie het risico lopen geïsoleerd te worden.

Uw broer zou daarop hebben beslist dat u, die intussen hoogzwanger was, samen met zijn zoon (A.M.H. A.A.) (CG 15/01037; OV 8.024.461) Irak moest ontvluchten. Op 12 februari 2015 zouden jullie samen vanuit Najaf een vlucht hebben genomen naar een voor u onbekende bestemming. Vanuit deze onbekende bestemming zou u verder zijn gereisd naar Qatar en van Qatar met een vals rood paspoort rechtstreeks naar België, waar u aankwam op 19 februari 2015 en dezelfde dag asiel aanvraag. Dezelfde dag werd ook uw dochter Fatima geboren.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen:

U baseert uw vrees op het feit dat uw broer Ahmed werkzaam is bij de Waqf Shiai. U stelt dat uw broer een hoge verantwoordelijkheid draagt als hulp van de hoofdverantwoordelijke van deze dienst (CGVS, pg.7). Hij zou dit werk aangeboden hebben gekregen na de val van Saddam Hussein (CGVS, pg.7). Hijzelf zou in al die jaren nooit bedreigd zijn geweest omwille van zijn functie, noch op de één of andere negatieve manier zijn aangesproken of benaderd (CGVS, pg.8). Ook u werd nooit persoonlijk bedreigd en hetzelfde geldt voor de meeste van uw familieleden (CGVS, pg.7,8). Uw stelling dat u zich geïsoleerd voelt omwille van het werk van uw broer betreft dan ook een volledig subjectieve indruk en bestaat uit niet meer dan veronderstellingen die u geenszins met concrete feiten of gebeurtenissen ten aanzien van uw persoon kan staven. U brengt evenmin andere elementen aan waaruit zou blijken dat de familieleden van personeel dat in de Zuid-Iraakse steden wordt ingezet in de bewaking van de sjiitische heiligdommen expliciet wordt geïsoleerd.

Wat betreft de bedreiging ten opzichte van uw eigen familieleden haalt u enkel de poging tot ontvoering aan van uw neef, de zoon van uw broer Ahmed (CGVS, pg.8). Dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen en deze van uw neef in dit verband niet gelijklopend zijn. U situeert deze mislukte ontvoeringspoging op uw neef ongeveer 'een jaar geleden', dit terwijl uw neef Mohamed deze gebeurtenis situeert in 2010 (zie gehoorverslag neef, pg. 21). Geconfronteerd met de datum die uw neef aanhaalt, stelt u dat niet weet wanneer de gebeurtenis plaatsvond daar u toen nog niet bij uw broer woonachtig was (CGVS, pg.9). Dan nog, dat u zich ettelijke jaren zou 'vergisser' bij het situeren van deze ingrijpende gebeurtenis, kan niet worden gevolgd. Wat er ook van zij, in deze context dient eveneens te worden opgemerkt dat uw neef na die poging tot ontvoering naar de Oekraïne ging om er te studeren én daarna naar Irak, Kerbala, terugkeerde (CGVS, pg. 9). Aangezien uw broer van plan was om met heel de familie Irak te verlaten (CGVS, pg.9) en u stelt dat de situatie bijzonder risicovol was, is het niet erg logisch dat uw neef zou terugkeren naar Irak tenzij hij er zich veilig moet hebben gewaand. Moest er een dusdanig gevaar bestaan voor de familieleden van uw broer, mag men ervan uit gaan dat uw neef niet zou zijn teruggekeerd naar Irak, of naar Kerbala. Daarenboven kan moeilijk worden begrepen waarom uw broer na de poging tot ontvoering van zijn zoon in 2010 - indien deze daadwerkelijk gelinkt zou zijn met zijn eigen werkzaamheden voor de 'Waqf Shia' - niet meteen maatregelen zou hebben genomen om zijn familie in veiligheid te stellen.

In tegendeel, blijkt uit uw relaas dat uw broer tot op heden nog steeds werkzaam is bij de 'Waqf Shiai' (CGVS, pg.8). U stelt dat hij de eerste gelegenheid wilt aangrijpen om het land te ontvluchten maar dat hij eerst genoeg geld dient in te zamelen om te kunnen vertrekken (CGVS, pg.8). Opnieuw is het zeer opmerkelijk dat uw broer, in die vijf jaar vanaf het moment dat er werd gepoogd uw neef te ontvoeren, nog steeds geen manier zou hebben gevonden om zichzelf en zijn familie in veiligheid te brengen. Dat hij bovendien nog steeds werkzaam is bij de dienst die juist de oorzaak zou zijn van het risico en het gevaar, kan helemaal niet worden begrepen en ondermijnt de ernst alsook de waarachtigheid van de door u ingeroepen vrees.

U brengt vervolgens aan dat collega's van uw broer werden vermoord, de één na de andere (CGVS, pg. 7). Uw kennis betreffende deze moorden is echter nihil. Zo weet u niet te kennen te geven hoeveel collega's van uw broer er dan wel vermoord werden. U stelt dat het er twee of misschien drie waren (CGVS, pg.8), wat meteen uw stelling als werden ze de één na de andere vermoord, sterk relativeert. Bovendien kunt u zelfs niet te kennen geven wanneer deze moorden plaatsvonden en geeft u enkel aan dat dit 'in de laatste periode' gebeurde (CGVS, pg.7), opnieuw weet u echter deze periode niet te situeren (CGVS, pg.7). U weet niet wie deze personen waren (CGVS, pg.10) en ondanks uw stelling dat er mensen werden ontvoerd, kunt u evenmin info hieromtrent aanbrengen (CGVS, pg.10).

Wat betreft uw stelling dat huizen van collega's van uw broer tot ontplofing werden gebracht, kunt u slechts één voorbeeld geven van een vriend van uw broer, maar weet u evenmin verdere informatie aan te brengen (CGVS, pg.10). Gezien de functie van uw broer en de daaraan verbonden vrees die u zou

koesteren, is het opmerkelijk dat u niet meer informatie kan verschaffen over de incidenten die er met (familieleden van) andere medewerkers zouden gebeurd zijn. De voorbeelden die u aanhaalt zijn, zoals blijkt uit uw verklaringen, weinig gedetailleerd en vermogen niet het CGVS te overtuigen van uw bewering dat u 'als zus van een personeelslid van de Waqf Shiai' een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. U heeft evenmin enig begin van bewijs voorhanden om deze gebeurtenissen te staven en nogmaals dient te worden gewezen op het feit, dat met uitzondering van de poging tot ontvoering van uw neef waaruit niet kan worden afgeleid dat deze verbonden was met de werkzaamheden van uw broer, u noch iemand van uw familie verder ooit al enig probleem heeft gekend omwille van het profiel van uw broer.

Daarenboven is het opmerkelijk dat, gezien de volgens u vele incidenten die zich zouden hebben voorgedaan jegens familieleden van werknemers, er niet meer veiligheidsmaatregelen werden genomen om zowel de veiligheid van de werknemers als die van hun familieleden te waarborgen. Dit bleek nauwelijks het geval te zijn. De enige maatregel die voor uw broer werd getroffen is dat hij naar het werk en naar huis werd gebracht door een chauffeur en zich pas ter plaatse omkleedde (CGVS, pg.8). Wat betreft de familieleden van de werknemers, zouden er geen extra veiligheidsmaatregelen zijn genomen (CGVS, pg. 8). Er mag aangenomen worden dat er toch wel enkele maatregelen zouden zijn genomen - hoe kleinschalig ook - om de veiligheid te vergroten indien het personeel van de Waqf Shiai dermate geïsoleerd zou worden zoals u beweert.

Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat na het dreigement van de vernietiging van de sjiiitische heiligdommen door de 'kalief' van de Islamitische Staat het veiligheidspersoneel dat in Kerbala werd ingezet om de sjiiitische heiligdommen te beschermen exponentieel vermeerderd werd (zie infomap), wat de bewegingsvrijheid en kans op slagen van extremistische soennitische cellen in het sjiiitische Kerbala logischerwijze al meer beperkte.

In de marge dient bovendien te worden gewezen op het merkwaardige feit dat uw broer besloot dat u als één van de eerste diende Irak te ontvluchten. Dit terwijl uw broer zelf nog vier andere zonen heeft én een dochter, waarvan één meerderjarige zoon (CGVS, pg.4). U zou eveneens nog drie andere broers hebben, die allen aan het werk zijn in Kerbala (CGVS, pg.3). Ondanks hun hoge 'zichtbaarheid' in het dagdagelijkse leven te Kerbala, zouden zij nooit zijn geïsoleerd (CGVS, pg.10). De vraag dringt zich dan ook op waarom u, die veel minder zichtbaar was, toch in vergelijking met uw broers, - u stelt dat u als huisvrouw altijd thuis bleef (CGVS, pg.9) en aldus minder risico liep dan de rest van het gezin - Irak diende te verlaten én dat u dit deed toen u hoogzwanger was. U stelt dat u in het ziekenhuis diende te bevallen en dat 'ze' misschien het ziekenhuis zouden laten ontploffen (CGVS, pg.10). Dit is echter wel een zeer voorbarige stelling, daar in de afgelopen vijf jaar nooit enige bedreiging werd geuit jegens één van uw familieleden en al zeker niet ten aanzien van u persoonlijk. Dat men omwille van u bovendien een gans ziekenhuis zou willen aanvallen, is bovendien schromelijk overdreven. U ontkent dat uw vertrek uit Irak iets te maken heeft met uw huwelijk met een Irakees woonachtig in het Verenigd Koninkrijk en stelt dat uw echtgenoot niet wilt dat u naar hem toegaat in het Verenigd Koninkrijk (CGVS, pg.5). U zou namelijk overeen zijn gekomen dat u in Irak bleef en hij u af en toe zou komen bezoeken (CGVS, pg.5). Dient echter te worden opgemerkt dat uw neef bij aankomst verklaarde dat u naar Engeland wou reizen, maar daar de verblijfsprocedures moeilijk zijn en u aldus besloot naar België te komen (CGVS, pg.5). U ontkent dit en stelt dat u door uw echtgenoot niet bent gewenst in het Verenigd Koninkrijk (CGVS, pg.5). U geeft aan dat u geen enkele mogelijkheid heeft afgewogen om naar het Verenigd Koninkrijk af te reizen (CGVS, pg.5). Wat er ook van zij, het blijft opmerkelijk dat uw familie een hoogzwangere vrouw, zonder directe aanleiding, naar een onbekend land zou sturen en geen druk zou uitoefenen op hun schoonzoon om zijn verantwoordelijkheid jegens zijn echtgenote en kind op te nemen.

Uit bovenstaande motivering kan geconcludeerd worden dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt en dat bijgevolg de vluchtelingenstatus u niet kan worden toegekend.

U legt bovendien geen enkel document neer dat uw identiteit, reisweg of vluchtmotieven op de één of andere manier zou kunnen ondersteunen.

Tot slot, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus Algemene veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 25 januari 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden

geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De militaire successen die de organisatie boekte, herschiepen de Centraal-Iraakse provincies Nineveh, Salah- al Din, Diyala en Anbar tot oorlogsgebied, waarbij militanten van IS/ISIL/ISIS, strijders van stammenmilities, militairen van het Iraakse leger, peshmerga's en leden van sjiitische militieën elkaar bekampen om de controle van het grondgebied. Ook in het westen van de provincie Kirkuk en in het noorden van de provincie Babil speelt zich een gelijkaardige strijd af. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat de overwegend sjiitische Zuid-Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna gespaard bleven van directe confrontaties tussen het Iraakse leger en IS/ISIL/ISIS. Het geweld in deze regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarische gemotiveerde wraakacties gericht waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidsfunctionarissen geïdoleerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kerbala te worden beoordeeld. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS/ISIL/ISIS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger bleven uit. Wel deden zich enkele kleinschalige aanslagen voor in de stad Basra, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS/ISIL/ISIS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdroef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige, terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw neef A. M. H. A. A. (...) (CG 15/01037; OV 8.024.461), op 18 maart 2015, eveneens een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Hij

diende hierna nog een tweede en een derde asielaanvraag in, die respectievelijk met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en met een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag werd afgesloten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling roept verzoekster de schending in van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster baseert haar asielaanvraag op het feit dat haar broer werkzaam was bij de Waqf Shlai. Hij had een functie op directieniveau. Hij is een zeer religieus praktiserend moslim.

Verzoekster bevestigt dat de leden van de islamitische staat ook familieleden van de mensen die werkzaam zijn bij Waqf Shlai viseren (Waqf Shlai is een instantie die verantwoordelijk is voor de beveiliging van de sjiitische heiligdommen).

Voor wat betreft de ontvoering van haar neef, stelt verzoekster dat zij zich de exacte datum van de ontvoering niet kan herinneren. Zij deelt mee dat dit wellicht te wijten is aan de stress waaraan zij sinds vele jaren lijdt. Haar neef is na de poging tot ontvoering naar Oekraïne gevlucht en heeft er gestudeerd. Nadat zijn verblijfsrecht daar teneinde was, is hij inderdaad terug naar Irak gegaan, omdat hij geen enkele andere optie had. Het gezin plande Irak te verlaten, maar zij hadden de middelen niet om Irak allen samen te verlaten.

Verzoekster bevestigt ook dat collega's van haar broer om het leven werden gebracht. Men heeft haar nooit details verteld over deze moorden, om haar te sparen. Verzoekster deelt mee dat vrouwen in haar cultuur niet op de hoogte worden gebracht van dergelijke zaken.

Zij werd ook in kennis gesteld dat huizen van collega's van haar broers tot ontploffing werden gebracht. Ook daar werden haar geen details van verteld.

Het CGVS heeft het vervolgens over veiligheidsmaatregelen die zouden getroffen moeten worden voor het personeel van Waqf Shlai. Verzoekster stelt dat het CGVS hier toch wel lichtgelovig is: gelet op de situatie in haar land van oorsprong is de overheid niet bij machte om bescherming te bieden aan o.m. leden van Waqf Shlai.

Tot slot bevestigt verzoekster dat haar vertrek uit Irak niets te maken heeft met het feit dat haar echtgenoot in het Verenigd Koninkrijk zou verblijven. Zij heeft Irak verlaten omwille van de onveilige situatie, die voornamelijk is ontstaan omwille van het werk van haar broer Ahmed voor Waqf.

2.1.2. In ondergeschikte orde, verzoekt verzoekster haar het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b). Verwezen wordt naar de argumentatie onder punt 2.1.1. voormeld.

2.2.1. Verzoeksters vrees voor vervolging omwille van de functie van haar broer werd ongeloofwaardig geacht omdat (i) haar broer, die hoofdeverantwoordelijke is bij de Waqf Shia, nog nooit enige persoonlijke dreiging heeft ontvangen, (ii) inzake de ontvoering van haar neef, verzoeksters verklaringen aanzienlijk verschillen met deze van de neef, (iii) voormelde neef, na studies in Oekraïne, terugkeerde naar Kerbala niettegenstaande hij voorheen reeds zou zijn ontvoerd geweest, (iv) haar broer nog geen maatregelen heeft genomen om zijn gezin in veiligheid te brengen, (v) verzoekster geen informatie heeft inzake haar voorgebrachte beweringen omtrent collega's van haar broer die werden vermoord of wiens huizen tot ontploffing werden gebracht, (vi) verzoeksters publieke profiel veel minder zichtbaar is als dit van haar broer terwijl deze laatste nog geen initiatief heeft genomen om leden van zijn gezin in veiligheid te brengen, (vii) verzoeksters echtgenoot in het Verenigd Koninkrijk verblijft en het bijzonder merkwaardig is dat zij - die hoogzwanger was - niet naar het Verenigd Koninkrijk reisde.

Verzoekster beperkt zich tot het verwijzen naar niet-aangetoonde beweringen, *in casu* (i) foutieve verklaringen omwille van stress waaraan ze sinds jaren lijdt, (ii) dat “vrouwen in haar cultuur niet op de hoogte gebracht worden” van vermoorde collega's en ontplofte huizen, alsook de loutere ontkenning dat haar vertrek niets te maken heeft met het verblijf van haar echtgenoot in het Verenigd Koninkrijk. Dergelijk verweer is niet dienstig ter weerlegging van de motivering in de bestreden beslissing. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekster weerlegt de motivering niet waar deze stelt dat er in haar regio van herkomst geen situatie heerst zoals omschreven in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Deze motivering vindt steun in het dossier en wordt door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS